

Írta: **Claudio R. M. Costa elder**
a Hetvenek Elnökségének tagja

Engedelmeskedjünk a prófétáknak!

Mily hatalmas áldás az, hogy ma vannak prófétáink!

Megtért vagyok az egyházban. Rendkívül hálás vagyok azért, hogy Isten megválaszolta az imámat, amely által megtudhattam, és erős bizonyosságot kaphattam arról, hogy Joseph Smith Isten prófétája.

Mielőtt eldöntöttem volna, hogy megkeresztelkedek Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába, szemelvényeket tanulmányoztam Joseph Smith történetéből. Minden bekezdést alapos átolvastam, majd utána imádkoztam. Ha ezt ti is meg szeretnétek tenni, szánjatok rá úgy 14 órát.

Az olvasást, elmélkedést és imádkozást követően az Úr biztos tudást adott nekem arról, hogy Joseph Smith az Ő prófétája. Tanúsítom nektek, hogy Joseph Smith próféta. És mivel ezt a választ az Úrtól kaptam, azt is tudom, hogy azok is mind próféták, akik utána következtek. Mily hatalmas áldás az, hogy ma vannak prófétáink!

De miért is fontos, hogy élő próféták irányítsák Jézus Krisztus igaz egyházát és annak tagjait?

A szentírásalkauzban a következő meghatározást találjuk a *próféta* szóra: „Olyan valaki, akit Isten hívott el, és aki Isten nevében szól. Isten hírnökeként a próféta parancsolatokat, próféciákat és kinyilatkoztatásokat kap

Istentől” („Prophet,” scriptures.lds.org; lásd még Bible Dictionary, „Prophet”).

Hatalmas áldást jelent, hogy a föld e nehéz napjaiban megkapjuk az Úr szavát, parancsolatait és útmutatását. A próféta ihlet által láthatja a jövőt az emberiség javára.

Elmondták nekünk, hogy „semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak” (Ámós 3:7). Ez a szentírás elárulja, hogy az Úr minden olyan dolgot ki fog nyilatkoztatni a prófétáinak, amelynek elmondását szükségesnek érzi. Prófétáink keresztül nyilatkoztatja ki számunkra az akaratát, és ily módon oktat minket.

Az Úr megígérte nekünk, hogy ha hiszünk a szent prófétákban, akkor örök életünk lesz (lásd T&S 20:26). A hatodik hittételben kijelentjük, hogy hiszünk a prófétákban. Ez azt jelenti, hogy hitet gyakorlunk és bízunk bennük, majd követjük őket, és meg tesszük, amire kérnek.

1980-ban, amikor Ezra Taft Benson elnök a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként szolgált, mondott egy emlékeztető beszédet a próféták követéséről a BYU egyik áhítatán, a Marriott Centerben. Megérintette a szívemet ez a nagyszerű beszéd, amelynek címe:

„A próféta követésének tizennégy alaptétele” Jó érzésekkel emlékeztem vissza arra, hogy amikor megkeresztelkedtem az Úr igaz egyházába, már elhatároztam, hogy követni fogom a prófétákat.

Szeretnék megosztani veletek néhányat a Benson elnök által tanított tantételek közül.

„Az első: *A próféta az egyetlen olyan ember, aki mindenben az Úr nevében beszél*” (1980 *Devotional Speeches of the Year* [1981], 26).

Napjainkban Isten prófétája arra kér minket, hogy tartsuk be a parancsolatokat, szeressük a felebarátainkat, szolgáljunk, gondoskodjunk a felnövekvő nemzedékről, mentsük meg az inaktívakat és a kevésbé aktívakat, és tegyünk meg sok olyan dolgot, amit prófétai prioritásnak hívunk. Be kell látnunk, hogy ezek a prioritások Isten szemében is fontosak, és a próféta az Ő hangja, amikor ezeket közvetíti az egyház egészének és a világnak.

Azt a tanácsot kaptuk, hogy szívleljük meg „minden szavát és parancsolatát” (T&S 21:4). Majd ezt tanítja:

„Mert az ő szavát úgy fogadjátok, mintha az én számból eredne, teljes türelemmel és hittel!

Mert megtéve e dolgokat a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felettetek; igen, és az Úristen eloszlatja előletek a sötétség erőit, és megrázza az egeket tiérettetek és az ő nevének dicsőségéért” (T&S 21:5–6).

Második alaptétel: „*Az élő próféta fontosabb számunkra az alapműveknél*” („Fourteen Fundamentals,” 26).

Az élő próféta kifejezetten nekünk szóló kinyilatkoztatásokat kap. Sok olyan alkalmat fel tudok idézni, amikor jelenlévőként hallottam, amint az Úr egyik szolgája konkrét dolgot mond egy városra vagy országra vonatkozóan. Legalább három olyan élő prófétára, látrokra és kinyilatkoztatóra

szóljon, vagy bármiben cselekedjen” („Fourteen Fundamentals,” 27).

Egyházának visszaállítására az Úr egy fiatal férfit hívott el, Joseph Smitht. Szerintetek az ifjú Joseph Smith a hittudomány vagy más tudományok doktora volt? Tudjuk, hogy alázatos fiatalember volt, kevés iskolázottsággal. Az Úr azonban kiválasztotta, és mindent megkapott Tőle, amire szükségé volt ahhoz, hogy a visszaállítás prófétájaként betöltse és felmagasztalja elhívását.

Benson elnök így folytatta:

„Hatodik: *A prófétának nem kell az »így szól az Úr« szavakat használnia ahhoz, hogy szavai szentírást alkossanak...*

Hetedik: *A próféta azt mondja nekünk, amit tudnunk kell, és nem mindig azt, amit tudni szeretnénk*” („Fourteen Fundamentals,” 27, 28).

Ezt követően Benson elnök az 1 Nefi 16:1, 3-as versekből idézett:

„És most lőn, hogy miután én, Nefi bevégeztem fivéreimhez intézett beszédemet, íme, azt mondták nekem: Kemény dolgokat jelenttél ki nekünk, keményebbeket, mint amit el tudunk viselni. [...]

És most, fivéreim, ha igazlelkűek lennétek, és hajlandók lennétek hallgatni az igazságra, és megszívlelni azt, hogy Isten előtt egyenes derékjal járhattatok, akkor nem zúgolódnátok az igazság miatt és nem mondanátok: Kemény dolgokat beszélsz ellenünk.”

Nyolcadik alaptétel: *„A prófétát nem korlátozza az emberi logika. [...]*

Vajon ésszerűnek tűnik azzal az utasítással gyógyítani a leprát, hogy mossa meg magát az illető hétszer egy bizonyos folyóban? Mégis pontosan ezt mondta Elizeus egy leprásnak, aki aztán meg is gyógyult (lásd 2 Királyok 5)” („Fourteen Fundamentals,” 28).

Benson elnök ezt követően további tantételeket is felsorolt a próféta iránti

emlékszem, akik beszéltek a hazámról, Brazíliáról. E szolgálk egyike azt mondta, hogy Brazília gazdasága világviszonylatban is erősnek számít majd, és nem lesz infláció. Akkoriban a havi infláció két számjegyű volt. Sokan nehezen hitték el a próféta szavait, de én elhittem. Most már évek óta mintegy 5 százalék körül mozog Brazíliában az éves infláció. Az ország nyolcadik helyen áll a világ gazdaságában, és remekül teljesít!

Harmadik alaptétel: *„Az élő próféta fontosabb számunkra a halott prófétánál”* („Fourteen Fundamentals,” 27).

A szentírásokban van erről egy tanulságos lecke. Noé idejében az emberek könnyebbnek találták, hogy higgyenek a halott prófétákban, mint hogy higgyenek Noénak. Mi pedig tudjuk, hogy kételkedésük miatt nem éltek

túl az özönvizet (lásd 1 Mózes 6–7).

Negyedik alaptétel: *„A próféta soha nem fogja tévútra vinni az egyházat”* („Fourteen Fundamentals,” 27).

Ezt is az élő prófétáktól tudjuk. Wilford Woodruff elnök azt mondta: „Az Úr soha nem fogja megengedni nekem, vagy bárki másnak, aki ezen egyház elnöki posztján áll, hogy eltérítsen titeket. Ez nincs a programban. Ez nem Isten szándéka szerint való. Ha megkísérelném, az Úr eltávolítana engem a helyemről, és így tesz ő mindenki mással, aki megkísérli eltéríteni az emberek gyermekeit Isten beszédeitől és a kötelességüktől” (1. Hivatalos Nyilatkozat).

Ötödik alaptétel: *„A prófétának semmilyen világi képzettséggel vagy végzettséggel nem kell rendelkeznie ahhoz, hogy bármikor bármiről*

engedelmességgel kapcsolatban. Az utolsó hatot csak felolvasom, és arra kérek titeket, hogy a következő családi esten igyekezzetek rálelni ezekre a tantételekre az élő próféták, látnokok és kinyilatkoztatók itt, ezen az általános konferencián elhangzó szavaiban és tanításaiban.

„Kilencedik: *A próféta bármivel kapcsolatban kaphat kinyilatkoztatást – legyen az földi, mulandó vagy pedig lelki dolog. [...]*

Tizedik: *A próféta közügyekben is részt vehet. [...]*

Tizenegyedik: *Két csoport számára bizonyul legnehezebbnek a próféta követése: azoknak, akik a tanultság miatt, és azoknak, akik a gazdagság miatt kevélyek. [...]*

Tizenkettedik: *A próféta nem feltétlenül lesz népszerű a világban vagy a világi emberek között. [...]*

Tizenharmadik: *A próféta és a tanácsosai alkotják az Első Elnökséget – az egyház legfelsőbb kvórumát. [...]*

Tizennegyedik: *A próféta és az elnökség – az élő próféta és az Első Elnökség – követése áldást, elutasításuk szenvedést eredményez” („Fourteen Fundamentals,” 29).*

E csodálatos általános konferencián abban a kiváltságban van részünk, hogy hallhatjuk élő prófétáink, látnokaink és kinyilatkoztatóink szavait. Elmondják az Úr ránk, az Ő népére vonatkozó akaratát. Közvetítik Isten szavát és a nekünk adott tanácsait. Figyeljete oda, kövessétek az útmutatásukat és a javaslatokat, és én tanúbizonyságot teszek arról, hogy életetek teljes mértékben áldott lesz.

Jézus a Krisztus a Szabadítónk és a Megváltónk. Thomas S. Monson Isten élő prófétája, és az Első Elnökség, valamint a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai próféták, látnokok és kinyilatkoztatók. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

Írta: **David M. McConkie**

első tanácsos a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségében

Az evangélium tanulása és tanítása

Ami a leginkább számít, az a hozzáállás vagy lelkiiség, mely által a tanító tanít.

A Vasárnapi Iskola Általános Elnökségének tagjaként úgy érzem, ma reggeli beszédemet azzal kell kezdenem: „Jó reggelt, osztály!”

Mai üzenetem mindazokhoz szól, akiket elhívtak közületek, hogy tanítók legyenek – bármely szervezetben is szolgálatok, függetlenül attól, hogy új megtértek vagytok-e az egyházban, vagy sokéves tapasztalat van már a hátatok mögött.

Nem a tanítás, hanem a tanulás hogyanjáról fogok szólni hozzátok. Jelentős különbség van a között, hogy mit mond egy tanító, és a között, hogy az osztályban mit hallanak vagy

tanulnak meg abból.

Gondoljatok egy percre egy olyan tanítóra, aki nagy változást hozott az életetekbe. Mi volt az benne, ami segített emlékeznetek a tanultakra, ami vágyat ébresztett bennetek, hogy felfedezték az igazságot saját magatoknak, ami arra ösztönzött, hogy gyakoroljátok önrendelkezéseteket, és ne csak veletek cselekedjenek – más szavakkal, mi az, ami segített tanulni? Mi volt az ebben a tanítóban, ami megkülönböztette őt a többitől?

Egy sikeres tanító és író egyszer azt mondta: „A tanulásban a hozzáállás a legfontosabb. A tanító hozzáállása.”¹

Figyeljétek meg, hogy a tanulásban

